

PŘÍLOHA INFORMACÍ PRO ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2005

Částka 53 – čís. 146

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Kalendář věků, stanovení jejích bližších ochranných podmínek a jejího ochranného pásma. Týká se katastrálního území Dolní Věstonice, okres Břeclav. Účinnost od 15. 5. 2005.

Částka 60 – čís. 165

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 105/2003 Sb., o vyhlášení Národní přírodní památky Zbrašovské aragonitové jeskyně a stanovení bližších podmínek její ochrany, a vyhláška č. 236/1999 Sb., kterou se vyhláší Národní přírodní památka Bozkovské dolomitové jeskyně a stanoví její bližší ochranné podmínky. Týká se katastrálního území Teplice nad Bečvou, okres Přerov, a obce Bozkov, okres Semily. Účinnost od 1. 5. 2005.

Částka 61 – čís. 166

Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000. Účinnost od 28. 4. 2005.

Částka 62 – čís. 171

Zákon, kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 27. 4. 2005.

Částka 65 – čís. 178

Zákon o zrušení Fondu národního majetku ČR a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku ČR (zákon o zrušení Fondu národního majetku). Účinnost od 1.1.2006, ustanovení § 3 odst. 2 od 30. 4. 2005.

Částka 65 – čís. 179

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku ČR. Účinnost od 1. 1. 2006 s odchylkami.

Částka 66 – čís. 180

Zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů). Účinnost od 1. 8. 2005.

Částka 68 – čís. 183

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Krumlovsko-rokytenské slepence a stanovení jejích bližších ochranných podmínek. Týká se obce Moravský Krumlov, okres Znojmo. Účinnost od 1. 6. 2005.

Částka 68 – čís. 184

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Letiště Letňany a stanovení jejích bližších ochranných podmínek. Týká se hl. m. Prahy. Účinnost od 1. 6. 2005.

Částka 69 – čís. 187

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody. Účinnost od 1. 6. 2005.

Částka 70 – čís. 192

Vyhláška, kterou se mění vyhláška ČÚBP č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 7. 6. 2005.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 4/2005

– č. 499 (z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2004, čj. 6 A 97/2001-39). Ochrana přírody a krajiny: stanovisko k zásahu do krajinného rázu. Týká se § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). Z usnesení vyplývá:

Souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko orgánu ochrany přírody k umístování nebo povolování staveb, jakož i k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz (§ 12 odst. 2 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny), je rozhodnutím vydávaným ve správním řízení vedeném

tímto orgánem z vlastního podnětu, z podnětu jiného správního orgánu nebo na návrh účastníka řízení.

– č. 501 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2004, čj. 6 A 143/2001-151). Správní řízení: právo na opisy; nepředložení celého odvolání. Vodní právo: kompetence ústředních správních úřadů. Týká se § 23 a 57 odst. 2 správního řádu, kompetenčního zákona, vodního zákona. Z rozsudku vyplývá:

I. Účastník správního řízení má právo pořizovat si opisy ze správního spisu, případně požadovat pořízení takových opisů, ač to není v textu § 23 správního řádu výslovně zakotveno; vyplývá to nejen implicitně z tohoto ustanovení, ale i ze zásady součinnosti a ze srovnání s úpravou obsaženou v jiných procesních řádech.

II. Je vážnou vadou řízení, pokud správní orgán sám o své vůli rozhodne, že odvolacímu orgánu předloží pouze část podkladů a že část odvolání (zde: příložené protokoly) vyčlení z podkladů pro rozhodnutí o odvolání s tvrzením, že se dané věci netýkají.

III. Od 1. listopadu 1996, kdy nabyl účinnosti zákon č. 272/1996 Sb., jenž mlčky derogoval ta ustanovení zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, která jsou s ním v rozporu, platí, že ústředním orgánem státní správy pro vodní hospodářství je zásadně Ministerstvo zemědělství, a to pouze s výjimkami explicitně uvedenými v zákoně ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy. Ministerstvo životního prostředí je ve věcech vodního hospodářství ústředním orgánem státní správy toliko pro ochranu přirozené akumulace vod, ochranu vodních zdrojů a ochranu jakosti povrchových a podzemních vod. Zatímco kompetence Ministerstva zemědělství coby ústředního orgánu státní správy ve věcech vodního hospodářství jsou založeny na generální klauzuli, kompetence Ministerstva životního prostředí stojí na právě opačném principu pozitivní enumerace. Na totožné konstrukci je postaven i § 108 odst. 1 a 2 platného vodního zákona č. 254/2001 Sb.

– č. 503 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2004, čj. 2 As 21/2004-67). Správní řízení: vyloučení pracovníků správního orgánu. Týká se § 9 odst. 1 správního řádu. Z rozsudku vyplývá:

Rozhoduje-li obecní úřad v přenesené působnosti o právu či povinnosti obce, nelze bez dalšího usoudit na vyloučení jeho pracovníků pro pochybnosti o jejich nepodjatosti ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 správního řádu.

– č. 509 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004 čj. 7 A 125/2001-39). Správní řízení: vada řízení spočívající v nesprávném doručení rozhodnutí. Týká se § 25 odst. 3 správního řádu. Z rozsudku vyplývá:

Vadné doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně (opomenutí doručit rozhodnutí advokátovi s procesní plnou mocí) je podstatnou vadou řízení zakládající k žalobní námitce důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí orgánu II. stupně, pokud ztíží účastníkovi možnost účinné, zákonem zaručené obrany ve správním řízení a pokud není následným průběhem správního řízení nijak zhojena (zde: odvolání osoby, která pro vadné doručení nemohla využít celé lhůty stanovené v § 54 odst. 2 správního řádu, bylo zamítnuto jako opožděné).

– č. 522 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2003, čj. 6 A 63/2002-40). Obnova správního řízení: k nemožnosti zjednat nápravu v odvolacím řízení. Týká se § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu. Z rozsudku vyplývá:

Smyslem institutu obnovy řízení podle § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu je nové projednání věci za situace, kdy účastník řízení až po uplynutí lhůty pro podání odvolání nebo až po proběhnutím odvolacím řízení, případně poté, kdy nabylo právní moci správní rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, zjistí, že procesní pochybení správního orgánu mohlo vést k vydání rozhodnutí v jeho neprospěch. Pokud účastník řízení namítal takové pochybení již v odvolání a odvolací orgán toto pochybení shledal nevýznamným pro meritorní rozhodnutí, obnova řízení není možná.

Z obsahu čísla 5/2005

– č. 549 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.12.2004, čj. 4 As 31/2003-111). K závaznosti českých technických norem. Týká se zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. Z rozsudku vyplývá:

Za nezákonný nemůže být považován určitý postup správního orgánu jen proto, že je v rozporu s českou technickou normou vypracovanou podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. Takový postup správního orgánu by byl nezákonný, pokud by pro daný případ byla závaznost technické normy stanovena právním předpisem.

– č. 554 (z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27.6.2003, čj. 30 Ca 12/2003-44). Stavební zákon: odstranění stavby provedené bez stavebního povolení a bez odborného

vedení. Týká se § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Z rozsudku vyplývá:

Stavbu provedenou svépomocí bez odborného vedení oprávněnou osobou a bez stavebního povolení či ohlášení nelze bez dalšího považovat za závadnou, jelikož opačný závěr by znamenal, že všechna řízení podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, by nutně ústila v rozhodnutí o odstranění takové stavby.

SPRÁVNÍ PRÁVO

Číslo 1/2005

JUDr. J. Vedral, Ph.D.: Nový správní řád a územní samospráva. Nejdůležitější změny, které vyplývají z nového správního řádu pro územní samosprávné celky v přenesené i samostatné působnosti.

Číslo 2/2005

JUDr. P. Wagnerová: Úskalí správního řízení podle § 5 občanského zákoníku.

Autorka s uvedením příkladů charakterizuje ochranu pokojného stavu a jeho interpretaci, rozebírá postup správního úřadu při poskytování ochrany pokojnému stavu a při rozhodování, zda tato ochrana bude poskytnuta, vyjadřuje názor na využití institutu předběžného opatření podle § 43 správního řádu a možnost vedení tzv. zkráceného řízení, upozorňuje na důsledky průtahů v řízení a „nespravedlivých“ rozhodnutí.

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 4/2005

JUDr. M. Hanák: Pohoda bydlení.

Na podkladě ustanovení § 4 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, autor v článku charakterizuje obsah uvedeného pojmu, vyjadřuje kritéria hodnocení pohody bydlení a zmiňuje úskalí, se kterými se stavební úřady v souvislosti s jeho uplatňováním setkávají.

Mgr. St. Malý: Ohlašování.

Autor ve výrazu „ohlášení“ podle stavebního zákona shledává dva rozdílné významy; ty popisuje, komentuje a připojuje některé aplikační otázky k uplatňování tohoto specifického právního institutu v praxi.

Číslo 5/2005

Mgr. St. Malý: Stavební řízení.

Problematika stavebního řízení, upravená v § 58 až 70 stavebního zákona, se dotýká řady jeho dalších ustanovení. Autor v článku

klade některé otázky k praktické aplikaci takových ustanovení a vyjadřuje názory na ně.

MODERNÍ OBEC

Číslo 5/2005

Mgr. St. Malý: Stavební činnost pod lupou právních předpisů. (29)
Článek je věnován vyklizení stavby a státnímu stavebnímu příspěvku.

Mgr. J. Břeň: Nový správní řád: Způsoby doručování. (5)

V dalším pokračování seriálu se autor věnuje doručování fyzickým osobám, právnickým osobám a uložení nedoručených písemností.

Číslo 6/2005

Mgr. S. Malý: Stavební činnost pod lupou právních předpisů. (30)
V článku jsou charakterizovány orgány státního stavebního dohledu a výkon dohledu.

JUDr. Ing. Z. Kodriková, Mgr. V. Kauerová: Reklamní zařízení a památky – jak jdou dohromady.

Autorky popisují právní úpravu zřizování reklamních zařízení, možnosti regulace umístování reklamních zařízení, zmiňují úpravu v návrhu nového stavebního zákona a v památkových předpisech. Článek doplňují výčtem náležitostí ohlášení reklamního zařízení a jeho příloh, obsahem judikátu Krajského soudu v Českých Budějovicích a zkušenostmi z Olomouce s regulováním reklamních zařízení.

Mgr. J. Břeň: Nový správní řád: Formy doručování. (6)

V návaznosti na článek v minulém čísle se autor věnuje doručování veřejnou vyhláškou, účastníkům řízení, jejich úkonům a nahlížení do spisu.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 19/2005

JUDr. J. Vedral, Ph.D.: Nový správní řád a územní samospráva.
Autor v článku identifikuje a popisuje nejdůležitější změny, které pro územní samosprávné celky vyplývají z nového správního řádu, a to jak v přenesené, tak i samostatné působnosti.

Číslo 20/2005

Ing. B. Kuba: Právní úprava katastru nemovitostí.
Autor uvádí přehled platných právních předpisů na úseku katastru nemovitostí, zeměměřičtví a pozemkových úprav podle právního stavu ke dni 1.4.2005.

Číslo 23/2005

PaedDr. L. Svobodová, Ministerstvo kultury: Výkon státní památkové péče na obecních úřadech obcí s rozšířenou působností.

Článek obsahuje charakteristiku úrovně státní památkové péče, výkonu kontrolní činnosti a upozornění na nejzávažnější vady ve správních řízeních, při zjišťování skutečného stavu věci, ve výročních rozhodnutích a v podmínkách závazných stanovisek.

INFORMACE A STANOVISKA

Úprava spočívající v položení plovoucích podlah nebo dlažeb.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 27. 9. 2004, čj. 8952/0-62/K-376/04 a ze dne 31. 3. 2005, čj. 2068/05-62)

Udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit stabilitu stavby, požární bezpečnost stavby, její vzhled nebo životní prostředí a všechny udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou, vyžadují podle ustanovení § 55 odst. 3 stavebního zákona ohlášení stavebnímu úřadu.

Podobně u stavebních úprav dokončených staveb, kterými se nemění vzhled stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby a nemění se způsob užívání stavby, postačí podle § 55 odst. 2 písm. b/ stavebního zákona ohlášení stavebnímu úřadu. Zákon však v § 57 odst. 1 dává stavebnímu úřadu oprávnění v odůvodněných případech stanovit, že ohlášené udržovací práce nebo stavební úpravu je možné provést jen na základě stavebního povolení.

Povinností vlastníka stavby je podle § 86 stavebního zákona provádět údržbu stavby. Mezi udržovací práce, které nevyžadují ohlášení stavebnímu úřadu, jsou zahrnuty i opravy podlah a výměna nepodstatných částí konstrukcí stavby (§ 14 písm. a/ a b/ vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona). Uvedené udržovací práce lze provádět svépomocí.

V posledních letech dochází v panelových domech k pokládání plovoucích podlah a dlažeb v místnostech bytu namísto dosavadních povrchů (např. ze zátěžových či stříhaných koberců, dřívě typ Jekor, nebo linolea), které tlumily kročejový (nárazový) zvuk. Odstraněním zvukové izolace bez její náhrady tak často dochází ke zhoršení akustických vlastností stropních konstrukcí, což vyvolává četné stížnosti uživatelů bytů v nižším podlaží pod bytem s novými podlahami na nadměrné obtěžování hlukem.

Problematiku výrobků pro stavby upravuje § 47 stavebního zákona. Právní úprava zde shodně se Směrnicí Rady č. 89/106/EHS o sblížení právních předpisů členských států, týkajících se stavebních výrobků, vyjadřuje veřejný zájem na tom, aby stavební konstrukce, tedy i podlahy a stropy, splňovaly požadavky na ochranu proti hluku.

Je proto třeba, aby stavební úřady při posuzování zmíněných výměn podlah měly na zřeteli, že ochrana proti hluku je jedním ze základních technických požadavků na stavbu. Souvrství celé podlahové konstrukce je třeba posuzovat komplexně s tím, že musí být splněny požadavky stavební akustiky na kročejovou a vzduchovou neprůzvučnost danou normovými hodnotami (§ 32 a 33 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu).

Doklady o ověřování požadovaných vlastností výrobků.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 8. 6. 2005, čj. 20455/05-62)

V kolaudačním řízení stavební úřad podle stavebního zákona a § 32 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ověřuje, zda byly dodrženy podmínky územního rozhodnutí a stavebního povolení a zda užívání stavby nebude ohrožovat zájmy společnosti, především z hlediska ochrany života a zdraví osob.

Podle § 31 odst. 1 písm. f/ cit. vyhlášky se doklady o ověření požadovaných vlastností výrobků (§ 47 stavebního zákona), stanovené v podmínkách stavebního povolení, předkládají v kolaudačním řízení k ústnímu jednání spojenému s místním šetřením. To nevyklučuje, že stavební úřad ve stavebním povolení stanoví podle potřeby další podmínky, např. oznámení určitého stadia stavby za účelem výkonu státního stavebního dohledu nebo předložení dokladů o ověření požadovaných vlastností výrobků (§ 20 odst. 2 písm. b/ a c/ cit. vyhlášky).

U výrobků podléhajících režimu nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, je dokladem o ověření požadovaných vlastností výrobků: – pro výrobky posuzované podle § 5 a 6 – certifikát s protokolem o certifikaci, – pro výrobky posuzované podle § 7 protokol o ověření shody, – pro výrobky posuzované podle § 8 doklad o posouzení shody výrobcem, – pro výrobky posuzované podle § 9 doklad o posouzení shody při kusové výrobě.

U výrobků, které podléhají režimu nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů, je dokladem o ověření požadovaných vlastností výrobků grafická podoba označení CE na výrobku, včetně doplňujících informací.

U výrobků dodávaných na trh na území ČR (v rámci jednotného vnitřního trhu EU) podle § 13b zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, se doloží, že k výrobku je doklad o tom, že splňuje požadavky podle § 47 stavebního zákona; např. pokud vyhovuje zkouškám a zjištěním, které podle metod platných v ČR nebo uznaných za rovnocenné provedl subjekt ve státě výrobce schválený podle práva Evropských společenství nebo případně i na základě doplňujících (nikoliv shodných) zkoušek výrobku v ČR.

V současné době je připraven k projednání ve vládě návrh novelly nařízení vlády č. 163/2002 Sb., který umožňuje (zatím přechodně) dobrovolné využití tohoto nařízení vlády v případech, ve kterých se na výrobek vyrobený nebo uvedený na jednotný vnitřní trh EU vztahuje § 13b zákona č. 22/1997 Sb. Na Ministerstvu průmyslu a obchodu probíhají přípravné práce na legislativních změnách, týkajících se této skupiny výrobků v rámci jednotného vnitřního trhu EU.

Pro stavbu však mohou být navrženy a použity stanovené výrobky v rámci technických zařízení staveb, které spadají pod jiná nařízení vlády o technických požadavcích na výrobky (např. nařízení vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy).

Oprávnění k projektování elektrotechnických zařízení staveb.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 18. 5. 2005, čj. 3370/05-62)

K žádosti o vyjádření k prokazování odborné způsobilosti pro projektování elektrotechnických zařízení jako části dokumentace stavby pro vydání stavebního povolení bylo sděleno:

Obsah dokumentace stavby pro vydání stavebního povolení (dále jen „projekt“) je rámcově vymezen v § 18 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Řešení elektrotechnických zařízení (např. vnitřní silnoproudé a telekomunikační rozvody, hromosvody, popř. elektrické přípojky), která připadají v úvahu u konkrétní stavby, tvoří obořově (profesně) vydělenou část projektu.

Z kontextu ustanovení stavebního zákona a zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“), která se týkají projektové činnosti a odpovědnosti projektanta za její výkon (§ 46a odst. 1 a 3 písm. a/ a § 46b odst. 1 stavebního zákona), oborů autorizace a specializací (§ 4 odst. 2 a 3, § 5 odst. 3 a § 6 autorizačního zákona) a věcné působnosti autorizovaných osob (§ 17 písm. b/, § 18 písm. a/ a § 19 písm. a/ autorizačního zákona) vyplývá, že řešení elektrotechnických zařízení mohou navrhovat

- autorizovaní architekti pro obor pozemní stavby, popř. bez specifického oboru (§ 4 odst. 2 písm. a/ a odst. 3 autorizačního zákona) a autorizovaní inženýři pro obory pozemní stavby, dopravní stavby, stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, mosty a inženýrské konstrukce a technologická zařízení staveb (§ 5 odst. 3 písm. a/ až e/ autorizačního zákona), kteří jsou v rámci oboru své autorizace (popř. specializace) oprávněni vypracovávat projekt v celém rozsahu, přičemž tyto osoby odpovídají za správnost, úplnost a proveditelnost zpracovaného projektu; není-li projektant způsobilý řešit elektrotechnické zařízení sám, je povinen přizvat ke zpracování této části projektu dalšího oprávněného projektanta s příslušnou specializací,
- autorizovaní inženýři a autorizovaní technici pro obor technika prostředí staveb, specializace elektrotechnická zařízení (§ 5 odst. 3 písm. f/ a § 6 autorizačního zákona) s tím, že se na ně vztahuje přiměřeně odpovědnost podle § 46b odst. 1 stavebního zákona.

Část projektu s řešením elektrotechnických zařízení musí být vždy opatřena vlastnoručním podpisem jejího zpracovatele a otiskem razítka podle § 13 odst. 3 autorizačního zákona.

Jelikož provozování živnosti (tzn. podnikání) podle § 2 živnostenského zákona není výkonem vybrané činnosti ve výstavbě (projektová činnost a odborné vedení realizace staveb) podle § 46a odst. 1 a 3 stavebního zákona, projektant nemůže před stavebním úřadem prokazovat své oprávnění k výkonu projektové činnosti živnostenským listem (§ 10 živnostenského zákona), nýbrž výhradně osvědčením o autorizaci vydaným Českou komorou

architektů nebo Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (§ 9 autorizačního zákona).

V souvislosti s tím upozorňujeme na to, že podle nařízení vlády č. 140/2000 Sb., kterým se stanoví seznam oborů živností volných, ve znění pozdějších předpisů, je projektování elektrotechnických zařízení sice živností volnou, pro jejíž provozování živnostenský zákon nevyžaduje průkaz odborné ani jiné způsobilosti (§ 25 živnostenského zákona), avšak tím nemůže být dotčena platnost stavebního zákona a autorizačního zákona vzhledem k nadřazenosti zákona nad nařízením vlády z hlediska právní síly těchto právních předpisů.

Oprávnění ke zpracování požárně bezpečnostního řešení stavby.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 9.6.2005, čj.12909/05-62)

K žádosti o stanovisko v uvedené věci bylo sděleno:

Požárně bezpečnostní řešení je oborově (profesně) vydělenou částí projektové dokumentace stavby předkládané ke stavebnímu řízení (§ 18 odst. 1 písm. a/ bod 2 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona); jeho nedílnou součástí jsou také návrhy požárně bezpečnostních zařízení, jimiž jsou systémy, technická zařízení a výrobky pro stavby podmiňující požární bezpečnost stavby nebo jiného zařízení (§ 1 písm. d/ vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci). Obsah a rozsah požárně bezpečnostního řešení je upraven v § 41 vyhlášky o požární prevenci. Požárně bezpečnostní řešení staveb pro plnění funkcí lesa, které slouží k posouzení využití těchto staveb pro účely požární ochrany území (§ 1 odst. 1 a § 3 vyhlášky č. 433/2001 Sb., kterou se stanoví technické požadavky pro stavby pro plnění funkcí lesa), se zpracovává v rozsahu § 77 odst. 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

Poslední novelizace zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“), resp. zákon č. 224/2003 Sb., přinesl i změny související s oprávněním pro zpracování požárně bezpečnostního řešení. Jedná se

- o rozšíření původního oboru vodohospodářské stavby na obor stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství (§ 5 odst. 3 písm. c/ autorizačního zákona),
- o doplnění oborů autorizace o obor požární bezpečnost staveb a obor stavby pro plnění funkce lesa (§ 5 odst. 3 písm. j/ a k/ autorizačního zákona); požární bezpečnost staveb byla původně specializací stanovenou ČKAIT podle § 6 autorizačního zákona,
- o změnu působnosti autorizovaného technika v tom smyslu, že taková osoba je oprávněna kompletně vypracovávat projektovou

dokumentaci, jestliže celá přísluší jeho oboru; v ostatních případech a v případě oboru pozemní stavby smí vypracovávat jen příslušné části projektové dokumentace (§ 19 písm. a/ autorizačního zákona).

Uvedené změny autorizačního zákona se však principiálně nedotýkají platnosti bodu 1 Společného stanoviska k otázkám požárně bezpečnostní problematiky ve výstavbě, dohodnutého na poradě zástupců Ministerstva vnitra, Ministerstva pro místní rozvoj a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě dne 9.12.1998 na Ministerstvu pro místní rozvoj (dále jen "společné stanovisko").

Bod 1 společného stanoviska vychází z následujících právních ustanovení:

- § 46a odst. 3 písm. a/ a § 46b odst. 1 stavebního zákona – vymezení projektové činnosti a stanovení odpovědnosti projektanta za její výkon,
- § 18 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona – vymezení obsahu projektové dokumentace stavby pro stavební řízení,
- § 4 odst. 2 a 3, § 5 odst. 3 a § 6 autorizačního zákona – stanovení oborů (popř. specializací) udělované autorizace,
- § 17 písm. b/, § 18 písm. a/ a § 19 písm. a/ autorizačního zákona – určení věcné působnosti autorizovaných osob, tzn. autorizovaných architektů, autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že obory autorizace představují z hlediska rozsahu zpracování projektové dokumentace stavby dvě základní skupiny, jejichž zásadní odlišnost je dána vztahem mezi celkem (stavba a její celkové řešení) a částmi tohoto celku (části či odborné stránky stavby a jejich dílčí řešení).

První skupinu tvoří obory autorizace, které se vztahují na celkové řešení staveb, resp. na vypracování kompletní projektové dokumentace celých staveb; jedná se o obory pozemní stavby, dopravní stavby, stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, mosty a inženýrské konstrukce, technologická zařízení staveb a stavby pro plnění funkce lesa (§ 4 odst. 2 a 3 a § 5 odst. 3 písm. a/ až e/ a k/ autorizačního zákona). Obory autorizace v tomto případě významově odpovídají oborům staveb.

Do druhé skupiny spadají obory autorizace, které se vztahují na pouze dílčí řešení určité části či odborné stránky stavby; jde o obory technika prostředí staveb, statika a dynamika staveb, geotechnika a požární bezpečnost staveb (§ 5 odst. 3 písm. f/, g/, i/ a j/ autorizačního zákona). Vzhledem k tomu, že takové části či odborné stránky staveb se vyskytují průřezově u všech nebo více oborů staveb, lze je pro snadnější odlišení označit spíše jako „profese“.

Zvláštní a nejednoznačné postavení v systematice oborů autorizace má obor městské inženýrství (§ 5 odst. 3 písm. h/

autorizačního zákona), který je obsahově blízký oboru územní plánování (§ 4 odst. 2 písm. b/ autorizačního zákona). Městské inženýrství není v právním řádu obsahově vymezeno, avšak z dostupných publikací (např. Městské inženýrství 1, Petr Šrytr a kolektiv; Academia, 1999) je zřejmé, že dokumenty zpracováváné v tomto oboru mají povahu prostorově a účelově vymezených generelů, které řeší zejména dimenzování a funkční a prostorovou koordinaci jednotlivých složek dopravní a technické infrastruktury v souvislosti s koncipováním rozvoje městských území; jde o typicky mezioborovou a multiprofesní problematiku. Předmětem oboru městské inženýrství není zpracovávání projektové dokumentace jednotlivých staveb, které svou stavebně technickou povahou spadají do oborů dopravní stavby, stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, mosty a inženýrské konstrukce a technologická zařízení staveb. Logicky proto nepřichází v úvahu, že by autorizovaní inženýři pro obor městské inženýrství (§ 5 odst. 3 písm. h/ autorizačního zákona) v rámci oboru své autorizace zpracovávali oborově (profesně) vydělené části projektové dokumentace stavby předkládané ke stavebnímu řízení, k nimž patří např. požárně bezpečnostní řešení.

Z kontextu zmíněných ustanovení autorizačního zákona o druzích a oborech autorizace a o věcné působnosti autorizovaných osob a ze zohlednění změn nastalých účinností zákona č. 224/2003 Sb. jednoznačně vyplývá, že

- autorizovaní architekti pro obor pozemní stavby (§ 4 odst. 2 písm. a/), a pro obor bez specifikace (§ 4 odst. 3) a autorizovaní inženýři pro obory pozemní stavby, dopravní stavby, stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, mosty a inženýrské konstrukce, technologická zařízení staveb a stavby pro plnění funkce lesa (§ 5 odst. 3 písm. a/ až e/ a k/) jsou v rámci oboru své autorizace (popř. specializace) oprávněni vypracovávat projektovou dokumentaci stavby v celém rozsahu, tzn. všechny oborově (profesně) vydělené části této dokumentace, včetně požárně bezpečnostního řešení,
- autorizovaní inženýři a autorizovaní technici pro obory technika prostředí staveb, statika a dynamika staveb, geotechnika a požární bezpečnost staveb (§ 5 odst. 3 písm. f/, g/, i/ a j/ autorizačního zákona) jsou v rámci oboru své autorizace (popř. specializace) oprávněni vypracovávat pouze příslušnou část projektové dokumentace stavby s tím, že se na ně vztahuje přiměřeně odpovědnost podle § 46b odst. 1 stavebního zákona, tzn. že např. osoby autorizované pro obor (dříve specializaci) požární bezpečnost staveb mohou vypracovávat pouze požárně bezpečnostní řešení stavby.

Toto vyjádření bylo odsouhlaseno Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a Českou komorou architektů.

K souladu územního rozhodnutí s územně plánovací dokumentací.

(upozornění odboru stavebního řádu MMR ze dne 10.6.2005)

V čísle 3/2005 časopisu Urbanismus a územní rozvoj je otištěn příspěvek právníků Kanceláře veřejného ochránce práv, který čerpá ze Souhrnné zprávy ombudsmana za rok 2004, předložené v březnu t. r. prezidentu republiky a předsedovi Poslanecké sněmovny. V příspěvku je mj. uvedeno, že při přešetřování podnětů týkajících se oblasti územního plánování a stavebního řádu je často zjišťován nesoulad územních rozhodnutí s územně plánovací dokumentací.

K této problematice je třeba připomenout, že podle § 29 odst. 3 stavebního zákona je závazná část územně plánovací dokumentace závazným podkladem pro rozhodování v území; tímto „rozhodováním“ je míněno především rozhodování v územním řízení.

Podle § 37 odst. 1 stavebního zákona je územně plánovací dokumentace (její závazná i směrná část) podkladem pro vydání územního rozhodnutí. V odstavci 2 téhož paragrafu pak zákon určuje z jakých hledisek stavební úřad v územním řízení především posuzuje předložený návrh. Již v úvodní části tohoto odstavce je výslovně stanovena povinnost přezkoumat soulad návrhu s podklady podle odstavce 1, tzn. ověřit, zda je návrh na vydání územního rozhodnutí ve shodě s územně plánovací dokumentací.

S uvedenými požadavky zákona koresponduje ustanovení § 3 odst. 1 písm. f) prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb.; podle něho

návrh na vydání územního rozhodnutí musí obsahovat údaje o souladu návrhu s územně plánovací dokumentací (pokud došlo k jejímu schválení).

Platná právní úprava vztahu územního řízení či rozhodnutí k územně plánovací dokumentaci akcentuje kategorický požadavek na vzájemný soulad těchto nástrojů územního plánování. Je proto nezbytné, aby v územních řízeních, především při umísťování staveb a rozhodování o využití území, stavební úřady vždy důsledně zjišťovaly, je-li předložený návrh včetně jeho příloh v souladu s existující schválenou územně plánovací dokumentací. Případný nesoulad je překážkou pro vydání územního rozhodnutí a představuje rozpor se zákonem, resp. jeho porušení.

Povinnost zkoumat soulad návrhu na vydání územního rozhodnutí s územně plánovací dokumentací má nejen stavební úřad, který vede územní řízení v prvním stupni, ale i odvolací orgán, popř. orgán, který přezkoumává již pravomocné územní rozhodnutí v mimoodvolacím řízení nebo k návrhu na obnovu řízení. Je na místě doporučit, aby se krajské úřady a magistráty územně členěných statutárních měst zaměřovaly při kontrolní činnosti na dodržování stavebního zákona při územním rozhodování z výše uvedených hledisek.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavil: Jiří Doležal
MMR*